

SLOVENSKI NAROD.

zniske

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Velikonemčija proti avstrijskim Slovanom.

Slovenec, kakor drugim avstrijskim Slovanom so že znana žuganja, ki jih jim je poslal Bismarck po svojih novinah, ko je zaslišal, da bi utegnili oni zahtevati jednake razmere v cerkvi, kakoršne se nahajajo mej unijati avstrijskih in ogerskih Rusov.

Ko se je za Črnogoro ustanovila nadškofija za črnogorske katolike, in sicer na podstavi slovanskih obredov, so se jednake grožnje ponavljale od iste Berolinske strani. Tu in tam so šepetali, da je tudi nuncij na Dunaji dobil posebna naročila iz Rima, da bi še do časa opozoril avstrijsko vlado, ko bi hoteli Slovani razpravljati misel o slovanski liturgiji zase tudi v praktičnem pomenu. Da je bilo nekaj resnice na tem govoričenju, soditi je bilo potem, ko je bil na Moravskem razpuščen tabor, ki je razpravljal zgodovino sv. slovanskih obredov. Ob isti priliki je dotični c. kr. komisar izrekel se, da je dobil ukaz za razpust „na više povelje“.

Nekateri so trdili, da se je sprijaznil Bismarck z Vatikanom tudi zaradi tega, da bi uplival na papeža proti avstrijskim Slovanom, da bi ti ne dobili slovanskih cerkvenih obredov.

Kar se dostaja te točke, je opomniti, da je Bismarck še mnogo več dosegel — proti Slovanom, ne samo avstrijskim, in iz posebnih uzrokov trdimo mi, da bodo to sporazumljenje občutili ne samo poznanjski Poljaki, avstrijski Slovani, ampak v nadaljnjih posledicah jako hudo tudi — Avstrija. Kdor hoče misliti o tem, naj se spomni na skrivne boje nemške dinastije z avstrijsko dinastijo. Mi se tolažimo s tem, da tudi Avstrija zapazi še do časa svoj lasten interes, in zato smo bili jako veseli, ko je naš presvetli cesar pred tedni na Erdeljskem nasproti deputaciji pravoslavne duhovščine izjavil se v zmislu, da on privoščiti brez predržka jednakopravnost vsem cerkvam in narodnostim, in da vera in narodnost ima zagotovljeno varnost in svobodo v veljavnih avstro-ogerskih ustavah. Ta izjava z najviše strani nam kaže ob jednom pot, kakó je Slovanom postopati, pogumno postopati v verskih in narodnih zadevah, in naj druge zunanje oblasti ali velevlasti izpodkopujejo Slovane avstrijske in ž njo Avstrijo samo, kakor si bodi.

Vender pa nas je osupnilo poročilo „Parlamentär“-ja z dne 16. okt. t. l., kjer je v uvodnem

članku „Die westlichen Slaven“ brati, da je škofijski ordinarijat v Litomeščicah objavil v svojem listu informacijsko pismo, v katerem je govorjenje, „da se je upreti Slovanom, ki zahtevajo zopetno uvedbo grško-slovanske cerkve. To pismo da izvira od Dunajskega nuncija Gallimbertija, in papež da se je udal zahtevi Bismarckovi, da naj se Vatikan upira dotičnim težnjam avstrijskih Slovanov.

To je jedna, in avstrijski Slovani se bodo zdaj spominjali, da člen XIV. in XV. v družbi s čl. XIX. velja tudi za nje, in ne samo za protestante, žide itd.

Druga je pa ta, da so začeli velikonemški listi, o katerih je znano, da dobivajo pouk iz Bismarckove pisarne, ravno zdaj mahati po — Taffejevi vladi in seobno tudi po Čehih.

Vredno je, da si zapomnimo nekaj stavkov iz „Kölnische Ztg.“ Ta oficijozni organ ima „Berolinsko pismo“, katero pravi mej drugim: „Mej Čehi je takih nelepevrednih (ungeberdig) gospodov, ki si ne morejo predstavljati češkega narodnega čustva brez panslavističnega obrobjenja. Dokler ni možno češkega naroda z vsemi koreninami izkopati in premestiti na rusko mejo, bodo Čehi slepi proti nevarnostim, ki preti njih narodni samostojnosti od rusovstva, in bodo temveč Ruse poštevati kot dobre (willkommene) zaveznike v svojih krajnih bojih proti nemštvu. To prepričanje je utegnulo že prodreti tudi v jako merodavne kroge. Z druge strani so vodilni možje nemško-avstrijskega kluba izrekli ravno zdaj, da so pripravljeni, sodelovati v opravljenem ministerstvu, ki bi stalo nad strankami. Vrh tega vodeče mesto, ki je imajo Čehi v Avstriji, kateri so sumljivi panslavističnih nagnenj, nasprotuje svetovnemu položaju, ki dobiva svojo označujočo obliko iz dejstva, da je zahipno gospodujoče moskovsko rusovstvo v nespravljivem nasprotju z nazori in interesi osrednje Evrope.“ Mnogo razgovarjano vprašanje, ali se dá Taaffejev sistem trajno združiti z zunanjo politiko, je odločno zanikati.

Ta odstavek je toliko pomenljivejši, kolikor bolj je soditi, da je prišel iz Bismarckove pisarne. Poleg lažnjivosti obseza ono drznost, ki izvira v Velikonemčiji zaradi zdanjega nasprotja mej Rusijo in Nemčijo. Ko bi vladala še ona poslušnost Ruske nasproti Bismarcku, kakor je vladala do letos, bi tudi ta izjava proti Taaffeju in Čehom ne bila še

dobila mesta v organu, ki je blizu Bismarcku in njegovim naročilom.

Lažnjiv je ta odstavek, ker Čehom podtika panslavizem, v tem ko je že vsemu, samo ne nemškemu, svetu znano, da Čehi, kakor vsi avstrijski Slovani hrepené jedino po uredničenju književnega in kulturnega, torej politično popolnem nedolžnega panslavizma, Bismarckovi novinarski posli pa se postavljajo na jednako stališče, kakor hinavski politiki v organih nemško-avstrijskega kluba.

V navedeni izjavi se razkriva zopet ona taktika, ki traja že nad tisoč let nasproti Slovanom in očita tu Nemeč Čehu isto, kar Bolgaru in drugim Slovanom, češ, da ne znajo varovati svoje samostojnosti, in to proti Rusom! Nemcu je bilo vedno do tega, da je hrepenel Slovan partikularistično po samostojnosti, po krajini, po deželni in v obče geografski omejeni samostojnosti; kajti samo takó zoré Slovani bitreje za „Alldeutschland.“

Izjava je ob jednom ovađuška, ker ščuva više, „jako merodajne kroge“ proti Čehom. To spominja na Beustovo dōbo, ko je poslednji strašil Avstrijo z Nemčijo. Takrat je bila Nemčija napuhnjena vsled zmag na Francoskem; danes je napeta vsled „zvez osrednjih vlastij.“ Napuh je narekoval takrat in narekuje danes Avstriji — notranjo politiko. Tu se danes naravnost namigava, naj bi Taaffe odstopil mesto nemškim liberalcem. Poslednji imajo mej seboj največ breznarodnega, brezdomovinskega življa; ta živelj bi delal najlaže zopet barantije in kupčije z Bismarckom, kajti pogajanje za colno unijo, za pragmatično zvezo Avstrije z Nemčijo, odtrganje Gališke iz skupnosti tostranske državne polovice in še mnogo drugega — bi se potem laže, veliko laže vršilo, Avstriji v ponizanje do vazalstva in Slovanom na narodno in še drugovrstno pogubo in škodo.

V tem zmislu umemo mi izjavo „Köln. Ztg.“, in ji očitamo ob jednom, da laže, trdeč, da Čehi dominujejo v Avstriji. Ko bi oni ne bili toliko onemogli, bi bili napravili v Avstriji mir, kakeršen bi ne bil v interesu — Velikonemčije. Y porej. Podgorina

Iz Rusije.

28. sept. st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

Ker vam nemške kulture ne navezujejo več, nego celo ne hoté dajati je, učite se zdaj po ru-

LISTEK.

Čiri čari.

Postna premišljevanja ob petkih.

I.

Spokoril sem se. V tolminskih in cerkljanskih hribih imeli bodo o meni spokorjenem večje veselje, ko o devet in devetdesetih Cecilijancih, ki pokore ne potrebujejo. Čudim se le, da sem mogel tako dolgo tičati v zmoti. Slovenska beseda v cerkvi! Čemu to? Še s cesarjem, ko je bil pred štirimi leti mej nami, govorili smo nemški in laški — kar nekako diši po latinščini in drznili naj bi se z najvišjim bitjem, s cesarjem vseh cesarjev govoriti slovanski! In pa zakaj novotarstva? Naš narod staroslovenščine ne razume, kakor je to dokazal — in še kako dokazal — učenjak iz cerkljanskih hribov v „Soči“ zgoraj in zdolaj. Po takem je vidno, da „slovanski Slovenci“, ki, notabene ne hodijo v cerkev, želé slovansko bogoslužje le zato, da bi odv-

uili ljudstvo od pobožnosti. O te antekriste treba je poznati! Ljudi hočejo odvrčati od cerkve in zato zahtevajo neumljivo jim staroslovenščino pri službah Božjih. Ko sem to spoznal, odvrnil sem se z gujusom od teh „slovanskih Slovencev“ in postal sem „latinski Slovenec.“

Latinščino naše ljudstvo razume. Ne odmajte z glavami. Razume, pravim, vsaj pri nas na Dolenjskem razume. In ker je Gorenjec, kakor se splošno misli, bistroumnejši od Dolenjca, drugi Slovenci pa menda tudi neso zabitejši, razume jo gotovo ves narod. Pač še nekaj grškega razume tudi. Rekli boste morebiti, da „navlašč zavijam ali vedoma napačno poročam;“ a jaz Vam hočem dokazati istinitost svoje trditve. Kako veličastno pač je, kadar v naši cerkvi pobožnc ljudstvo kakor iz jednega grla odrekava: „kir je lajzu, Kriste lajzu, kir je lajzu!“ Pa naj si upa kdo trditi, da pobožna množica tega ne umeje bolje, ko staroslovanskega „Gospodi pomiluj ny!“ To je umljivo le učenejšim glavam, kaj pomeni „kir je lajzu“ pa vé vsak kmet.

Da nam je umljivost latinščine že nekako prirojena, to vem iz lastne skušnje. Še ko sem bil mali dečko in sem imel najmenitnejšo nalogo, da sem gonil krave past na „rura paterna“, vedel sem, da pevke gospodu župniku po povzdigovanju na neko daljšo molitev, imenovano „paternoster“ ali molek — ki se pa moli iz knjige in ne po jagodah, kakor smo ga molili doma — odgovarjajo „svet' Libera nos' omealo“. Od začetka pač nesem mogel „zgruntati“, kod nosi omelo sv. Libera a ko sem natančneje premišljeval, došel sem konečno le do zaključka, da ima sv. Libera gotovo nalogo ometati božje hramove, se ve da takrat, kadar ljudij ni notri. Malo mi je sicer motilo to, da se je našega sv. Martina na plašči, kateri para z nekim orožjem podobnim velikemu kuhinjskemu nožu, držalo po palec debelo prahu; a mislil sem si, cerkvá je veliko in sv. Libera ne more biti s svojim omelom povsodi na jedenkrat. Bo že še prišla tudi vrsta na našo cerkev. In prišla je. Neko nedeljo, ko so mati delali zjutraj cvrtine in dejali v velik lonec zelja kuhati okajeno svinjsko pleče, opazil sem, prišedši

ski. V Avstriji je v gimnazijah francoski in italjan-
ski jezik svobodni predmet, v realkah pa celo obli-
gatni; v severnih provincijah pa, ker so bliže k —
Rusiji namesto italijanskega — angleški! Ako se
pogleda na zemljevid, ni težko prepričati se, kdo je
Avstriji bliže — Francija in Anglija, ali pa Rusija,
po zdravem razsodku moral bi človek najprej skr-
beti o tem, da bi znal jezik svojega sosedu, ka-
terege literatura očaruje zdaj severne Nemce, Fran-
coze, Angličane, in celo daljnjo Ameriko in kate-
rega rojaki so po zimi šli čez Šipko! V Rusiji je
nemški jezik obligaten v vseh ruskih gimnazijah,
realkah, vojnih učiliščih in sploh v vseh zavodih, ki
stoje na jedni stopinji z nazvanimi učilišči. In ven-
der se dozda Rusija ni še ponemčila, dasi je nem-
ški jezik obligaten, odkar je Bog v Rusiji ustvaril
imenovana viša učilišča; nasprotno, čim bolj Rusi
izučujejo Nemce, tembolj se prepričujejo, da Slovanu
ni mogoče ljubiti tega naroda.

Ravnatelj gimnazije v pruski Vratislavi, dr.
Zimmermann, upeljal je v svojo gimnazijo ruski je-
zik za tiste, ki se ga hote učiti. Ker avstrijski dr-
žavni možje v vsem posnemajo Prusake, morda
bodo posnemali tudi ravnatelja pruske gimnazije v
Vratislavi. Res je, da ima dr. Zimmermann, kot prak-
tičen Nемец, v očeh na prvem mestu materialno
korist in obrnil se je do našega vojnega ministerstva
s prošnjo, da bi mu objasnilo, ali mogó biti gimna-
ziji, ki se nauče ruski, vsprejeti v rusko vojno (!)
službo. Ako naš minister pritrdi, misli dr. Zimmer-
mann upeljati še rusko zgodovino, geografijo in li-
teraturo v Vratislavsko gimnazijo in najeti razen
docenta slavjanske filologije, dr. Löwenthala, še tri
učitelje Ruse.

Ko bi torej ruski vojni minister prav ne obe-
tal, da poda gladnim Nemcem komisa, kadar se nau-
če ruski, to vendar tečaj ruskega jezika v prus-
ke, nemške, Vratislavске gimnaziji ostane. Kaj
poreko k temu faktu avstrijski Nemci, ki v vsem
in povsod gredo za Prusaki, kakor rep za glavo?
Seveda, govori se o dr. Zimmermannu, no, ali člo-
vek, stoječ v državnej službi more otvoriti kaj brez
volje „poslavšago jega“? Tako Prusija že malo po
malem upeljava ruski jezik v gimnazije. No, mislim,
da v Germaniji se ne najde takega bedaka, ki bi
trdil, da vlada hoče porusiti Prusake; ona, kot
umna in daljnozorka, dobro pomni, da „quot lin-
guas cales, tot homines vales“ — kolikor jezikov
znaš, toliko mož veljaš. To je drugi hudi udarec za
avstrijske Nemce, žide in njih prijatelje, ki se kri-
žajo, kadar slišijo ime Rusije. Najprvo jim je pl.
Gautsch povedal, da so Slovani veliko bolj inteli-
gentni, zdaj jim pa še Prusak dr. Zimmermann njih
teorijo o panslavizmu podira.

Rusija je prigrrela v svojih gimnazijah in real-
kah najmanj kopo Slovencev, Čehov in Hrvatov in
je osvobodila Avstrijo od neprijetne dolžnosti, dajati,
tem svojim podložnim kruha, iz katerih so mnogi
hodili s telečjo kožo na grbi z Andrassyjevo „vojaško
kapelo“ v Bosno in Hercegovino lovit Hadži Lojo.
Prilicno bi bilo, ko bi se nazadnje vendar našel mi-
nister narodne prosvete, ki bi platil jednako z jed-
nakim, to je upeljal v avstrijske gimnazije in real-
ke vsaj slovanski, ruski jezik kot učni pred-
met in k temu povabil nekaj Rusov na učiteljsko
službo, saj dozda Avstrija ni jedinemu Rusu ni-
koli ni dajala zaslužiti celo slanega kropa ne. Mi
bi takrat z veseljem vzeli k sebi v Rusijo še nekaj

v cerkev, da je zginil prah s svetega Martina in
njegovega belca. Aha! sv. Libera je prišel ometat,
mislim sem si. Povejte mi, vi „slovanski Slovenci“!
kedaj bi bil pri slovanskem bogoslužju mogel priti
do takega poznanja funkcij svetega Libere?

Pa še več sem razumel. Še celo kos latinske
pesmi po zadnjem blagoslovu umel sem paglavec
mali. Razločeval sem prav dobro, da so pevke
zapele:

„Preste, fige za otroke,
K' tam per zid' se tlačijo.“

Pravega pomena temu petju nesem vedel, a
veselilo me je vendar, da sem razumel latinski in
hodil sem vsako nedeljo mej one fantaline, ki so
natlačeni stali ob zidu mej velikim oltarjem in „ža-
gradom“, češ, jedenkrat že pride dan, ko se bodo
delile mej nas preste in fige.

Najboljši dokaz za to, da naš narod res ra-
zume latinščino in razume celo bolje, ko novoslo-
venščino — nikari že staroslovenščino — najde vsak
„slovanski Slovenec“ vsako nedeljo v vsakej cerkvi
širok naše domovine. Pa kaj, ti antikristje ne ho-

avstrijskih „učenih proletarije“, tako, da ostane
razmera taista, kakor je zdaj; to je, za vsakega
Rusa vzamemo v rejo kopo Avstrijev. Profesor
Stein mi gotovo pritrdi, da z narodno-gospodarske
točke zrenja je ta ponudba tako lesta, da bi se ne
smela prezreti.

Seveda, poprej upelje pl. Gautsch kitajski je-
zik, da bi ne kompromitoval svojo naredbe glede
slovenske gimnazije v Kranji.

Mogoče pa je, da bodo ravno take naredbe,
kakor je ona glede gimnazije v Kranji, spodbudile
Slovane, da se bodo hitreje in pridneje učili ruski.
Saj se Nemci smeja, da je občeslavjanski jezik —
nemški in iz mnogih glupih dovtipov, ki jih delajo
klobasniki glede nas, ta ni najneumevnejši. Speci-
jalno slovenska, češka, hrvatska politika nas ne pri-
vede nikamor; naša politika bodi slovanska in
obstoj v tem, da se vsi Slovani kulturno zjedini-
mo. Poudarjam slovo kulturno in opozarjam prof.
Linharta, naj čita to slovo verno, ako si misli
kritikoj mojih dopisov še za naprej kak groš za-
služiti od „Neue Fr. Pr.“ Kulturno zjedinenje pa
se da misliti le na osnovi ruskega jezika, ki se je
najbolje razvil na podlagi cerkovno-slovenskega in
je torej najbližji k jeziku naših pradedov i „sloven-
skih strán učiteljev“, sv. Cirila in Metodija.

Naučiti se na pr. Slovence po ruski, je veliko
lebbe, nego Tirolcu, štajerskemu Mihelju ali kakemu
drugemu potomcu groznega Arnima nemški. Rus
Slovenca ali Slovenec Rusa veliko poprej umeje,
nego literaturno govoreč Nемец tirolsko godlo, ali
Tirolec literaturno nemško ropotanje.

Ruski jezik piše se etimologično in treba reči,
da prostonarodni govor malo odstopa od literatur-
nega, ako ustno človek govori literaturni ruski jezik,
to ne najde v Rusiji kota, kjer bi ne razumel najpro-
stejšega muzika, muzik pa njega. O Rusiji pač ne
velja poslovica, da ima „vsaka vas svoj glas“. Pa
pojdi na Koroško ali na Tirolsko in vprašaj kaj ta-
mošnjega kmeta, tak on zaupije na-te svoj „ös“
tako melodično, da boš mislil, da je najedekrat
pred teboj iz zemlje zrastel čistokrvni Hotentot.

Jaz svetujem mnogo čitati in čitati glasno;
k dosegu pravnega pravopisanja je najbolje prepri-
sovati naravnost iz ruske knjige; da bi naglas bil
veren, naj se čitajo stihotvorenja, kjer „metrum“
kaže, na kakem slogu stoji naglas. Ako se človek
zanima tako po ruski, bode skoro govoril gladko,
da-si se bode tu pa tam videlo, da on ni Rus. No,
ali se ne vidi n. pr. Kranjcu, da je Kranjec, in Šta-
jercu, da je Štajerec, ako govori po slovenski? Ali
pravi Nемец ne spozna takoj Slovana, naj ta govori
še tako pravilno nemški? In vendar bi se našlo sto
in sto Slovencev, ki pišejo tako dobro nemščino,
kakor da bi bili že na svet prišli z grahovo klo-
baso v roki. Kulturni naš jezik naj bo ruski,
kakor je Nemcem vseh narečij knjižni nemški jezik,
Provensalu, Normandcu, Gaskonu — francoski itd.
Ruska literatura je zmagala Francoze, Angličane,
Amerikance, da se jeden in isti ruski pisatelj pre-
vaja po nekolikrat in razprodaja hitreje, nego pi-
kantni romani Emila Zole, ki ima zdaj biti — in pa-
rentesi bodi rečeno — v Zagrebu, če sem prav
čital. Slovenci n. pr. Dostojevskega, Gončarova, Pi-
semskega itd. ne mogo prevoditi. Kdo more platiti
prevod, a prevod je treba natisniti in — razpro-
dati. Kje bi se to izplačalo? Slovencev je malo,
potrebe njih pa so mnogoštevilne.

dijo v cerkev! Ako koga te moje vrstice napotijo,
da vendar stopi prihodnjo nedeljo v hram božji,
postal bode gotovo iz Savla Pavel, kajti videl bode,
kako sladko spé verniki mej slovansko pridigo in
kako se k pobožnosti vzbudé še le mej latinsko mašo.
Ali ni to najboljši dokaz, da je latinščina našemu
ljudstvu umljivejša, ko slovanščina? Ko bi bilo na-
robe, gotovo bi verniki tudi mej pridigo ne spali,
ampak pobožno poslušali.

Torej, vi nepremišljeni „slovanski Slovenci“!
opustite svoje kaznjivo agitovanje, ako hočete, da
boste „mirno živeli in se Vam bode dobro godilo
na zemlji in v nebesih.“ Pred očmi naj Vam bode
usoda župnika gospoda Filipa Kramarja, ki bi bil
lahko sedel „post fornacem“, imel „cum omnibus
pacem“ in pil „bonum vinum“, da se ni spustil v
boj proti „latinskim Slovincem“, kateri ga trgajo
in mikastijo po časnikih in zborih in ga bodo še
spravili, ako ne na grmado, vsaj na — „Dornberg“.
Bodite torej Latinci in Cecilijanci, kakor je tudi
vaš bivši kolega v temi in zmoti —

Latinus.

Ostaje torej — čitati v ruskem originalu in
pisati po ruski, kar je namenjeno širjemu krogu
čitateljev. Gogolj je bil Malorus, ki je strastno
ljubil svojo ožjo domovino, ali svoja brezsmrtna
dela pisal je po velikoruski; tako i Malorusi i Ve-
likorusi imajo Gogolja za svojega, in so jednako
ponosni nanj. Ravno tako je bil slavni naš zgo-
dovinar Kostomarov do svoje smrti strasten Malorus,
a pisal je po velikoruski; tako bodo tudi slovenski
bodoči Jurčiči, Stritarji, Levstiki pisali svoje umo-
tvore ruski, a Rusi bodo vendar govorili: oni so
Slovenci, in čitali jih bodo Slovenci, kakor Malo-
rusi čitajo Gogolja, a govorili bodo i po slovenski
i po ruski; vj. ide na to, ali govoré se Slovincem
ali z Rusom ali drugim Slovanom. Vseh slovanskih
narečij vsakdo ne more posebe znati, a jedno, naj-
večje, narečje z bogato literaturo in silno državo,
ki je in bode vselej naša pravstvena opora, more
in mora znati vsak, v katerem teče slovanska kri.
Ne literaturnemu Francozu se je učiti po gaskon-
ski, no Gaskonu po francoski, a razen obče litera-
ture ima lahko i svojo, mestno. Tako bode jeden-
krat i pri nas; ali rano, ali pozno, to zavisi popol-
nem od nas. Sekira je nastavljena na nas; doka-
žimo pa mi, da smo dobro drevo, da smo staro-
davno drevo, na katero zamahujó že tisoč let, a
drevo stoji in rane zaceljuje naša večno mlada
življenska sila.

Bešenstvo naših starodavnih vragov najbolje
dokazuje, da so oni bezsilni, sicer bi se ne metali
semtertja, kakor človek kateremu so dom zažgali
v vseh oglih. Naš čas je prišel, ne opustimo ga.
Горь имъмъ сердца! Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. oktobra.

Kako je s pogaganjem državnozbornske
desnice z vlado zastran Gaučevih naredb gledé od-
prave nekaterih srednjih šol, še nič gotovega ne
vemo. Danes se govori, da je vlada pripravljena
precjé odjenjati, jutri zopet, da skoro nič. Nam se
dozdeva, da bi vlada rada to stvar zavlekla tako
dolgo, da se odloži državnozbornsko zborovanje. Na-
deja se, da bode desnica po Božiči morda rajši laj
odjenjala, kakor sedaj.

Danes se snideta delegaciji. Avstrijska de-
legacija zbere se danes ob jednajstih dopoldne v
dvorani gospodske zbornice, ogerska pa o petih po-
poldne v dvorani ogerske dvorne pisarne. Ko se
bodaeta konstituvali, jima bode vlada predložila skupni
državni budget. V soboto bode delegaciji vsprejel
cesar.

Vnanje države.

Da bi Rusijo očrnili in imeli uzrok zapreti
nekaj opozicijonalcev, izmislila si je **bolgarska**
vlada, da Odesko „Slavjansko občestvo“ pripravila
atentat na kneza Ferdinanda, Stambulova in Nače-
viča. Poroča se, da so prišli na sled nekim osobam,
ki so iz Rusije odposlane v Varso, katere imajo pri
sebi peklenke stroje. Jedno teh osob so že zaprli
v Varni. Po družih bolgarskih mestih zaprli so nad
70 opozicijonalcev, ker so baje narod hujskali k
ustaji.

Mej **bolgarsko** vlado in zastopnikom tur-
ške državne uprave, Nobletom, se vrše pogaganja
zaradi poplačila vzhodnorumelijskega tributa, kate-
rega že neso plačali dve leti. Bolgarska vlada hoče,
da se tribut odloči od čistih dohodkov, Noblet pa
zahteva, da se določuje od kosmatih dohodkov. Tur-
ška vlada je naznanila bolgarski vladi, da vsako
znižanje tributa nasprotuje organskemu pravilniku
in sultanovim vrhovnim pravicam, ter da Turčija
zategadel ne more v to privoliti.

Srbska vlada nikakor ne pospešuje projekta,
da bi se Belgrajska metropolija povzdignila v pa-
trijarhat, kar je sklenila sinoda. Ravno tako tudi
ne podpira družega sklepa, da bi se pričela poga-
janja z družimi sinodami pravoslavne cerkve, če bi
ne bilo umestno, da bi se pravoslavnim duhovnikom,
kateri so udovci, dovolilo v drugič ženiti se.

Ko se je pokazalo, da vlada nema več zanes-
ljive večine v **francoski** zbornici, bode sedanje
ministerstvo morebiti kmalu odstopilo ali se bode
pa razpustila zbornica. Rouvier se je nekda izjavil
proti Grevy-ju, da je pripravljen odstopiti, če se more
sestaviti novo republikansko ministerstvo, ki bi
imelo več zaupanja v zbornici. Predsednik republike
se je pa izjavil, da rajši razpusti zbornico, nego
odpusti sedanjo vlado. Bati se je pa, da bi pri
novih volitvah monarhisti in radikalcji še pridobili
precej mandatov, kajti znali bodo porabiti dobro
Cafarellovo afero v svoj prid. Sedanja vlada bode
pa ostala najbrž še toliko časa, da komisija v zbor-
nici poroča o Cafarellovi aferi.

Nemci bi se radi sprijaznili s **Francozi**,
ker se Rusija nikakor ne da omečiti, da bi zopet
se bolj približala Nemčiji. V Berlinu se močno
boje rusko-francoske zveze. Da bi jo preprečili, sku-
šajo nemški listi in nemška diplomacija očrniti Ru-

sijo, da podpira Orleanske prince, da bi prišli na prestol. Nemški časopisi trdijo, da je Rusija nagovorila grofa Pariškega, da je bil izdal znani manifest. Na ta način hočejo Nemci pri francoskih republikancih vzbuditi nezaupanje proti Rusiji. Nedavno je grof Herbert Bismarck dal banket francoskemu veleposlaniku Herbertu, pri katerem se je jako laskavo govorilo o Franciji. Rusija bila bi popolnem osamljena, pišejo nemški listi, ko bi se Francija pridružila Nemčiji. Nemci se pač motijo, če mislijo Francoze pridobiti z laskavimi besedami. Dokler imajo Alzacijo in Loreno, je prijateljstvo mej Nemčijo in Francijo nemogoče. Vsaka francoska vlada bi pala, ki bi se hotela bratiti z Nemci.

Nemčija hoče pomnožiti železniške čete, ker so železnice vedno večje važnosti za vojne namene. Sedanji železniški polk bode povzdignila v železniško brigado. V prihodnjem zasedanju državnega zbora zahtevala bode vlada za to potrebnega kredita.

V Švici je sedaj veliko volilno gibanje, kajti bližajo se volitve za narodni zbor. Rzne stranke so že izdale svoje oklice, ki pa ne naglašajo toliko političnih, ampak le narodno-gospodarska vprašanja, zlasti delavsko vprašanje. Radikalci zahtevajo, da se sedaj za tovarne veljavni propisi tudi uvedejo za rokodelstva, ter se skrajša delavski čas, upeljejo stroge določbe zastran dela žensk in otrok, uvedejo obrtna razsodišča, da se štrajki ne bodo tako pogostem ponavljali, in državno zavarovanje delavcev proti nezgodam.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) predložil je dne 24. t. m. poslanec M. Vošnjak peticije okrajnih zastopov na Vranskem, v Gornjemgradu in Šoštanji za državno podporo nameravane železnice iz Celja v Šoštanj in Velenje.

— („Gospod minister Gauč imel je svojega Janeza Krsnika.“) S temi besedami pričenjajo „Národní Listy“ 294 šte. uvodni članek, v katerem pripovedujejo, da je bivši češki poslanec Josip Jireček bil povod zloglasnim naredbam Gaučevim glede srednjih šol. Jireček zavzemal je odlično mesto v „Českem klubu“ in bil član takozvane štedilne komisije in kot tak je predlagal, da bi se odpravil višji realni oddelek češke gimnazije v Plznu zaradi prepričlega števila dijakov. Temu predlogu nasprotoval je celó ministerski svetnik Krieschek rekoč, da je število dijakov na nekaterih nemških zavodih mnogo manjše. „Gazeta Lwowska“, list uradni, priobčila je pred kratkim dopis z Dunaja, v katerem se pravi: Šole, vsled ordonanc Gaučevih odpravljene, so ravno tiste, katerih zrušenje je pred nekoliko leti v štedilni komisiji priporočal bivši poslanec Jireček, „izvestno iskren rodoljub češki“ in nekdanji naučni minister v kabinetu Hohenwartovem. Vlada torej ni ničesar drugzega storila, nego to, kar jej je štedilna komisija predlagala. „Národní Listy“ naštevajo potem celo vrsto grehov iz preteklosti poslanca Jirečka, mej drugim tudi to, da je bil nekdanj najhujši nasprotnik gališkim Rusom, mej katerimi je zapustil jednako slab spomin, kakor nekateri drugi češki poslanci izza svojega bivanja na Hrvatskem. Uprav senačna pa je reče nega lista trditev, da je čeških poslancev zahtevanje za ravnopravnost na bankovcih bilo le navidezno, da je to češkega kluba član Poljakom tudi ovadil, zato poslednji tudi neso glasovali za češko terjatev. Jednako da se je tudi godilo pri članu 17. šolske novele, s katerim je nemščina upeljana v meščanske šole in tako storjen korak k upeljavi nemščine, kot državnega jezika. Bomo videli, kaj porekó na vse to staročeški listi.

— (Slavno poštno ravnateljstvo) z veliko doslednostjo koraka po potu nemškutarenja. Kakor nam piše znan rodoljub z Notranjskega, premenila se je „aus Dienstesrücksichten“, tudi pošta „Postojina“ v „Adelsberg“, Zagorje pa v „Sagurie“. Vidi se, da v tem postopanju ni misliti na nobeno zmoto, marveč da se vse to vrši načeloma, o premislekom.

— (Sramotno.) — Poročali smo, da se snuje v Ljubljani nova eskomptna družba. Snovalni odbor izdelal je ekspozé o propalej eskomptnej družbi, v katerem se dokazuje, da bi bila za večšega in poštenega ravnateljstva mogla uspešno napredovati in da se po takem more snujočej se novej družbi prokrovati srečna bodočnost. Ta ekspozé pošilja se po Ljubljani onim, o katerih je želeti, da bi novej družbi pristopili; pisan je pa v samej nemščini. — Potem pa nekateri naivni ljudje še mislijo, da bode nova eskomptna družba tudi slovensko uradovala!

— (Odlikovanje.) Pretekli ponedeljek je posebna deputacija izročila g. Bogdanu Trnovcu,

deželne sodnije svetniku v Trstu, krasno častno diplomó čitalnice Sežanske.

— (Poročil) se je gospod Tomaž Cajnkár, c. kr. sodnjiški pristav v Laškem trgu, z gospodično Miciko Ipavice, hčerjo znanega rodoljuba in skladatelja dr. Gustava Ipavca pri sv. Juriji na južni železnici.

— (Surovost.) Prijatelj našega lista nam piše dne 26. t. m.: Ko sem se včeraj vozil z brzovlakom od Zidanega mosta v Ljubljano, bil sem priča tako ostudnemu obnašanju železniškega sprovodnika, da ne morem molčati o njem. Mej postajama Trbovlje in Zagorje pride v kupé drugzega razreda sprovodnik in prosi, naj bi mu kdo potnikov izmenjal pet goldinarjev. Neka gospa ustreže tej želji in mu našteje pet srebrnikov. Držeč jih na dlani leve roke, prešteje jih sedaj sprovodnik trikrat, in sicer v italijanskem, nemškem in madjarskem jeziku, potem pa na veliko nevoljo zavzetih potnikov pristavi: „Segn's gnä' Frau, in allen Sprachen hob' i' zählt, nur böhmisch net“ in krohotaje se zaloputne vrata kupéja. — Ne morem si misliti, da bi južna železnica odobraval take ekstravagancije svojega osobja, zato sem priobčil to stvar in želim, da bi ravnateljstvo železnice poučilo dotičnega suroveža, kakošna so pravila dostojnosti.

— (Južna železnica) kupila je nasproti južnemu kolodvoru ležeče obširno zemljišče, na katerem bode sezidala tri velika poslopja, vsako za 50 obitelj.

— (Popravek.) V predvčerajšnjem dopisu iz Celja urinila se je pomota. Pravilno treba čitati, da bi se bilo brez terorizma v Celji zglasilo za Slovence tri tisoč, ne samo 300 prebivalcev.

— („Popotnik. List za šolo in dom.“) ima v svoji 20. šte. nastopno vsebino: Zgodovina, učni predmet v ljudske šoli. Piše H. Podkrajšek. — O gluhozemih. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Breznik. — Strupovite gobe. (Praktična obravnava.) — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (S Prema) se nam piše dne 26. t. m.: Meteor, kojega ste opazovali dne 23. t. m. v Ljubljani ob 1/4 na peto uro popoldne, videli smo tudi pri nas in sicer ob 1/4. uri popoldne. Letel je z zahoda proti vzhodu ter puščal precej gost dim za soboj. — Po gorah padel je nov sneg in burja poje svojo neprijetno muziko. Kakor se kaže, imeli bomo zgodnjo zimo, a pripravljene še nismo čisto nič za njo.

— (Potres) čutili so v Črnomlji preteklo nedeljo proti 5 uri zjutraj. Trajal je dve sekundi. Popoldne ob 4. uri bil je zopet potres, ki se je v noči od 24. do 25. t. m. ponavljal.

— (Razpis dobave.) C. kr. državno vojno ministerstvo namerja zagotoviti si potrebne zimске koče, letne odeje in konjske odeje potom občnega natečaja. Potrebnovalo se bode 9000 zimskih kočev, 10.000 letnih odej in 6500 konjskih odej. Pri ponudbeni obravnavi bode se oziralo samo na solidne in sposobne osebe, katere te proizvode izdelujejo v svojih tovarnah. Ponudbe je izročiti neposredno in najdalje do 16. novembra 1887 do desetih dopoldne v uložnem zapisniku državnega vojnega ministerstva. Razglasila s pogoji in ponudbenimi obrazci so tudi na ogled v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani.

— (Štiri biki izvirnega muricodolskega plemena,) nakupljene z državno podporo, prodajal bode glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v ponedeljek 31. oktobra t. l. dopoldne ob 10. uri na Oblakovem dvorišči v Litiji. Biki se bodo prodajali potom dražbe pod sledečimi pogoji: 1. Goved se postavi na dražbo za polovico cene, ki je družba zanjo dala, in se onemu odda, ki največ zanjo ponudi. 2. Kdor goved kupi, jo mora precej plačati. 3. Kupec se zaveže z zaveznim listom, da vzame goved v varstvo svoje. Podpisani odbor v nobeni zadevi ne jamči, zato naj pa vsak, ki misli kakega bika kupiti, žival še pred dražbo dobro pregleda.

— (Razpisano) je mesto pristava pri deželni sodniji v Celovci, eventualno pri kaki okrajni sodniji. Prošnje do 8. novembra. — Na dvorazrednici v Srednji vasi v Bohinji je razpisana služba drugzega učitelja. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 25. novembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. oktobra. Avstrijsko delegacijo otvoril Kalnoky. Starostno predsedstvo prevzel Pelz, predsednikom potem izbran Revertera z 48 izmej 49 glasov. Zahvaljujoč se za izvolitev, rekel je predsednik, da čeravno se je lanska mejnarodna razburjenost podela, vender ni podlage za trajni mir. Pripravljenim nam je biti za nove zahteve, pri čemer se z veseljem opaža, da se splošne simpatije naklanjajo vkupni vojski. Govornik končal s trikratnim „hoch!“ na cesarja, kateremu klicu se je zbor naudušeno pridružil. Predsednikom bil izbran Chlumetzky z 48 izmej 49 glasov. Delegacijam predloženi budget kaže 90¹/₁₀ milijonov rednih, 18⁶/₁₀ milijonov izrednih potrebščin, v tej vsoti je 15⁵/₁₀ milijonov gold. za nove puške repetirke in za strelivo. Bosenski budget kaže malo prebitka.

Levov 26. oktobra. Glede ukradenih načrtov Przemyske trdnjave trdi „Kuryer Lwowski“ nasproti uradnemu izveštju, da bi vojaški pék Marek ne bil mogel tako hitro ubežati, ko bi mu ne bile na vse možne načine pomagale osebe, pri tej tatvini prizadete. Ukradeni načrti, nadaljuje „Kuryer“ se veliko važnejši, nego priznavajo oblastva.

Skader 26. oktobra. Turški guvernér poslal je proti Miriditom vojake, da zasedejo Selo.

Pariz 26. oktobra. Budgetni odsek zavrgel je z 8 proti 5 glasom kredit za francosko veleposlaništvo pri papeževem stolu, na kar je poročevalec Periar dal svojo ostavko.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—162)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrť leta gl. 1.15.

Priloge:
26. oktobra.
Pri pismu: Solnce iz Amerike. — Neil iz Lyona. — Riekl iz Bremena. — Schultz iz Hanovra. — Schwarzenberg iz Kolina. — Grawelt, Rögi, Kaiser, Jellačić, Eisler, Löwy, Hass, Danzer, Neuroth, Snger, Kummerer, Hirschler, Steindler, Fisohn z Dunaja. — Ziffer iz Brna. — Töpfer iz Linea. — Littmann, Langer iz Warnsdorfa. — pl. Frank iz Heba. — Mausmann s Češkega. — Sonnenberg iz Siofoka. — Fischer iz Zagreba. — Kristof iz Banjaluke. — Pulzer z Reke.
Pri pismu: Sollbeiger iz Lyona. — Esner iz Lipskega. — Tuschitz, Brunner, Hoffmann, Bober z Dunaja. — Nimeth iz Sopronja. — Pesindorfer iz Gradea. — pl. Thianich iz Celja.
Pri avstrijskem cesarji: Herzfeld z Dunaja. — Bendkod sv. Valentina. — Papler iz Borovnice.

Umrlji so v Ljubljani:
24. oktobra: Ivana Briski, gostilničarjeva hči, 11 let, Florjanske ulice št. 8, za vnetjem možganske kožice.
26. oktobra: Urša Jančar, zasebnica, 82 let, Streljiške ulice št. 6, za oslabljenjem.
27. oktobra: Rudolf Svetlik, krojačev sin, 4 leta, Vegove ulice št. 9, za davico. — Ciril Flere, paznikov sin, 4 mesece, Hrenove ulice št. 11, za kozami.
V deželnej bolnici:
24. oktobra: Anton Avbel, delavec, 42 let, za pljučno tuberkulozo. — Marjana Marolt, gostija, 57 let, za rakom na maternici.
25. oktobra: Janez Japelj, posestnik, 52 let, za blaznostjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. okt.	7. zjutraj	741.76 mm.	1.4 C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	3. pop.	744.00 mm.	3.4 C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	746.34 mm.	1.4 C	z. vzh.	obl.	
Srednja temperatura 6.5°, za 5.6° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 27. oktobra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.45	gl. 81.35
Srebrna renta	82.45	82.30
Zlata renta	111.80	111.80
5% marcna renta	95.25	95.20
Akcije narodne banke	885.—	885.—
Kreditne akcije	281.—	281.30
London	125.25	125.15
Srebro	—	—
Napol.	9.92	9.91 ¹ / ₂
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.42 ¹ / ₂	61.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	129 gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	—	99
Ogerska papirna renta 5%	—	86
5% štajerske zemljišč. odvez. obli.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	—	119
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	—	126
Prior. obli. Elizabetine zapad. železnice	—	—

Močno potrži naznanjata podpisani v svojem imenu in v imenu sorodnikov vest o smrti svoje presrčno ljubljene, nepozabljive matere

Uršule Jančar, udove Zupančič,

ki se je danes dne 26. oktobra ob 2. uri po noči po dolgej, težkej bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 81 let, preselila na oni boljši svet.

Mrtvaški sprevod drage pokojnice bude v petek dne 28. oktobra ob 3. uri popoldne iz hiše št. 6 v Strelških ulicah na pokopališče pri sv. Krištofu.

Svete maše za dušnice brale se bodo v več cerkvah.

V Ljubljani, dne 26. oktobra 1887.

Marija Zupančič, Uršula Jančar,
hčeri. (795)

Namesto vsakega drugega naznanila.

S prežalostnim srcem raznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je moja soproga, gospa

MARIJA KERNC, ROJENA FRANČELJ,

danes 26. oktobra ob 12. uri, v 30. letu svoje starosti, po kratki bolezni, mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb bude v petek 28. oktobra ob 8¹/₄ uri zjutraj v Gorenjem Logatei.

Janez Kernc,
nadučitelj. (791)

Vsled odpotovanja se bude na dan 3. novembra v Smoletovi hiši, Marije Terezije cesta št. 1, III. nadstropje

hišno orodje, posteljna oprava

i. t. d. i. t. d. 790—1
po prostovoljni dražbi prodalo.

Za juriste!

Tretjega letnika

PRAVNIK SLOVENSKI

dr. Razlaga

imam še več na prodaj, in jih prodajam namesto po 3 gld. 80 kr. po 1 gld. 50 kr. s poštnino vred (788—2)

J. Giontini v Ljubljani.

Sodrug (kompagnon)

se išče za povečanje male tovarne, katera dobro stoji. Želi se premoženja blizu 2000 gld.; sodelovanje prosto. — Več o tem se zve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (780—3)

Zobozdravnik

AVGUST SCHWEIGER

pride za stalno v Ljubljano in prične dne 16. novembra svojo prakso. (794—1)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, L., Kolowratring 4.

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.
dobiva se pri (672—12)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Posilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

!! Brez krtače kakor zrcalo svetli škornji !!

RICH. GAERTNER-JA

tekoče, francosko, nepremočljivo

Varstvena znamka.

momentno svetlo mazilo za čevlje
(Moment-Glanzwichse),

katerega lesk se tudi v mokroti ne zgubi. „Jedini“ uradno preiskani in za usnje neškodljivi preparat. Cena steklenici 50 kr. Razpošilja se pa: 2 steklenici za gld. 1.30, 6 steklenic gld. 3.—, 12 steklenic gld. 4.80 prosto poštine. Paz! naj se na varstveno znamko.

Uvedeno pri c. kr. vojski. (787—1)

Tovarna: Rich. Gaertner, Dunaj, Giselastr. 4, Part.

Zaloge v Ljubljani: Alb. Sittscher, Ad. Hauptmann in Jos. Köhler, sedlar.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7—5 n.,
razpošilja po poštnem povzetju naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje (716—4) proti vsakej drugi konkurenci.
Uzorec zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Ženske srajce iz šifona z vezanjem, 3 komadi gld. 2.50.	Naglavni robci iz flanel za ženske, jako topli, 3 kom. Ia. gld. 2.—, IIa. 75 kr.	Barhant za obleko, najnovejši vzorec, prist. barve, 10 metrov gld. 3.60.
Ženske srajce iz močnega platna, z robci, 6 komadov gld. 3.25.	Ženski predpasniki iz oxforda, crettona, sur. platna in šifona, 6 kom. gld. 1.60.	Trinitnik, težke baže, — 10 metrov Ia. gld. 3.50, IIa. gld. 2.90.
Ponočni korzeti bogato okrašeni, 3 komadi, Ia. gld. 4.—, IIa. gld. 1.80.	Zimski Nigger-loden za ženske obleke, najboljše baže, 10 metrov gld. 5.50.	Blago za ponočne suknje, najnovejši vzorec, križasto, 10 metrov gld. 2.50.
Spodnjice iz klobučine, bogato vezane, rudeče, rujave, temnorujave, 3 kom. gld. 3.—.	CACHEMIR, črn ali barvast, tudi v barvah za ples, dvojne širokosti, 10 metrov gld. 4.50.	Blago za moško obleko, modno, za zimo, 9-10 metra, Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 3.75.
Angora-ogrinjalo za zimo, 10/4 veliko, gld. 2.80.	Volneni atlas v modnih in plesnih barvah, dvoj. šir., 10 met. gld. 6.50.	Blago za žimske suknje, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 10.—.
Ženski jopci iz ovčje volne (Jersey), v vseh barvah, lepo priležen, gld. 2.—.	Valerie-flanela, najnovejši vzorec, 10 metrov gld. 4.—.	Blago za ogrtače, fine baže, modne barve, 2-10 metra gld. 6.—.
Ženske nogovice za zimo, bele ali barvaste, 6 parov gld. 1.50.	Kalmuck, najnovejši vzorec, 10 metrov gld. 3.—.	Normalno perilo po Jägerjevi sistemu, iz čiste volne, za gospode in dame, 1 srajca gld. 3.50, 1 hlače gld. 3.—.

VELIKA DENARNA LOTERIJA,

za katero zakonito jamči visoka vlada v HAMBURGU.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

- 1 prem. à mark 300000
- 1 dobit. à mark 200000
- 2 dobit. à mark 100000
- 1 dobit. à mark 80000
- 1 dobit. à mark 70000
- 2 dobit. à mark 60000
- 1 dobit. à mark 55000
- 1 dobit. à mark 50000
- 1 dobit. à mark 40000
- 1 dobit. à mark 30000
- 5 dobit. à mark 15000
- 26 dobit. à mark 10000
- 56 dobit. à mark 5000
- 106 dobit. à mark 3000
- 256 dobit. à mark 2000
- 512 dobit. à mark 1000
- 739 dobit. à mark 500
- 28800 dobit. à mark 145
- 15989 dobit. à mark 300, 200,
- 150, 124, 100, 94, 67,
- 40, 20.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 93.000 srečk, od katerih se izžreba 46.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

8,902.050 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventualno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v aystrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

- 1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
- 1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
- 1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupecu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeno smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrtni. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

31. oktobrom 1887

nam direktno doposlati. (774—4)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.